

Dilemă

Mariana Tasente

Penelopă așteptându-l pe Ulise
în mijlocul mării
țesea trăgând vatalele cu
puterea visului la pătrat
dar pânza i se destrăma
(nu avea o Ană ca jertfă
între firele destinului?)

Sau...

ea a fost cândva o Ană
delicăță, diafană
cu ochii căprui
un picuț verzui
priviri pline de stele
rătăcite prin zăbrele
mersul legănat
poate cam săltat
visele mănunchi
căzute-n genunchi
sufletul plăpând
chircit într-un gând
zâmbetu-i o rară floare
aducea raze de soare
aruncate curcubeu
peste-o inimă de leu.